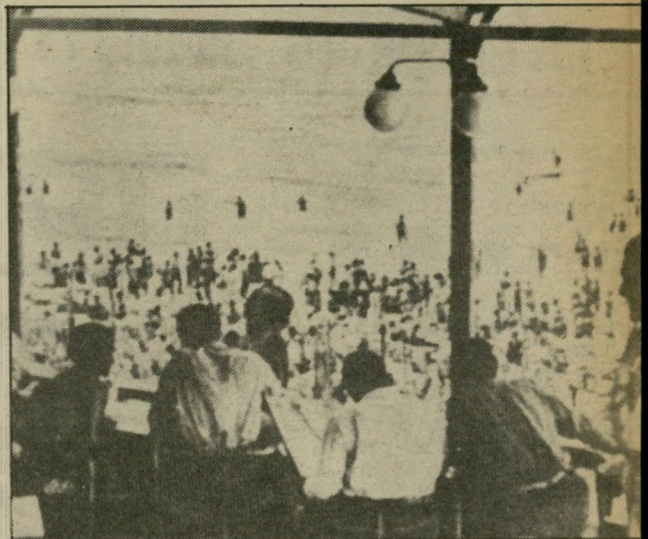

הטיילת 1938 מראה הטיילת ב" תחילתה: ספסליי העץ היו פונים אל הים, עליהם ישבו המטיילים כשהם צופים אל הים. אז עוד היה מעקה, שעליו היו נשענים האוהבים בליק ירח. בשנים האחרונות נשאר הספסלים ריקים מאדם.

פעם קפה סילץ כפי שנראה פעם. כמו רוב בתי הקפה של אז, תשולחנות היו פונים למירפסת שפניה אל הים. משט שקיפו היושבים על הטיילת ועל המטיילים הרבים. בשנת 1936 בנה הקפה, ושימש כמרכז הבייליים והחברה של החברה התל-אביבית.

חזרה אל

תהיה מורכבת ממיסעדות, קרי פיות, פאבים, פיצריות, בתי-קפה ומועדונים. אנחנו לא פותחים עסקים לשנה-שנתיים. אנחנו פותחים אותם לדור שלם."

שיא

הפורנוגרפיה

מ אז החלה עריית תל-אביב מחדשת את נעוריה של הטיילת ובונה אותה כגוש בטון עם פנסים, ומעט צמחיה, היה חסר עדיין הצבע, ואותו מעניקים מיסעדות והמועדונים החדשים, מתחילים לצוץ כמו פטריות אחרי גשם.

אבותיה הראשונים של העיר העברית הראשונה, היו הרבה יותר מתקדמים מפרנסיה העכשוויים.

בעיות עם שכנים ועם המיטרה. ראיתי שבשנים האחרונות השקיעה העירייה הרבה מאמץ ומחשבה בטיילת, והחלטתי ללכת על זה מקום הזה, לפתח אותו ולהפוך אותו למרכז חיי-הלילה של תל-אביב, זה המקום היחיד בעיר שיש בו את כל המעלות האפשריות: ים פתוח, אוויר, נוף, אין הפרעות. בכל העולם טיילת של ים מהווה את מוקד המשיכה לתיירות, וגם כאן זה צריך להיות כך.

"אני מתכוון, חוץ משתי המיסעדות שפתחתי עכשיו, לפתוח עוד חמישה מקומות עם הרבה צבע. מעל למיסעדה האיטלקית אפתח בקרוב מיסעדה עטופה כולה זכורית, שםבועה. ניתן יהיה לראות את הים וליהנות מהשמש החריממה. הכוונה היא שהטיילת כולה

ה טיילת תהיה מקום-העייד של תל-אביב. אני רוצה שהיא תהיה כמו סאן-טרופו, הכי ריז מלך הפיצריות מנפרד כץ. שרונה בטיילת שתי מיסעדות חדשות, אשר הוסיפו צבע וחיים לטיילת המתפתחת של העיר תל-אביב.

המיסעדות האלה, אחת בסגנון איטלקי והשנייה בסגנון ים תיכוני, עומדות לחגוג השבוע את פתיחתן הרשמית. טרם פתיחה, כבר מילאו אותן אנשים רבים החוזרים לבנות בטיילת, שאחרי בלוחה היתה לה עדנה.

"אני פטריוט מקומי", אומר מנפרד כץ, "יש לי 12 מיסעדות בתל-אביב וחיפשתי בה מקום טוב, שיוכל להיות פתוח עד השעות הקטנות של הבוקר. בכל העיר לא מצאתי מקום כזה. תמיד יש

נכשיו קפה סילץ כפי שהוא נראה היום, במבט מבפנים לכיוון הים. הארכיטקטורה של המקום השתנתה לסיגנון ארידוקו, בל יושבי הקפה דאז חזרו אליו, והם ממלאים אותו בתלבושות הדורות.

הקאזינו שנבנה על חוף-הים מול בניין האופרה בשנת 1922, שימש את האינטליגנציה התל-אביבית, ששיחקה רולטה ליד שולחנות-ההימורים. הקאזינו נהרס כעבור כמה שנים.

פעם זה היה תנובה לפני 25 שנים עשירי המקום הפך לאחד ממרכזי הבוהמה התל-אביבית, בעיקר בזכות המנהלים אילן (משמאל) ושלוס גלסמן. יו ותיקי אצל ולחיי באים לאכול כאן יוגורט, שנים